
Kielce-zamek, st. 1, gm. loco, woj. kieleckie

Informator Archeologiczny : badania 32, 264-265

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Jędrzejów - klasztor cystersów, st. 1, gm. *loco*, woj. kieleckie, AZP 90-99 - patrz: późne średniowiecze

Karczyn, st. 42, gm. Inowrocław, woj. bydgoskie, AZP 46-41/33 - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Kazimierza, st. 1, gm. *loco*, woj. kieleckie, AZP 98-62 - patrz: neolit

KĘTRZYN, st. III, gm. *loco*, woj. olsztyńskie

- miasto późnośredniowieczne i nowożytnie (XV-XX wiek).

Nadzory archeologiczne przy pracach ziemnych pod budowę szeregowego budynku mieszkalno-usługowego, przeprowadzone w dniach od 5 do 14 maja, przez mgr. Adama Mackiewicza. Finansowane przez spółkę Pref-Dom w Kętrzynie. Pierwszy sezon badań. Nadzorowano powierzchnię około 1000 m².

Nadzory archeologiczne w Kętrzynie na st. III - wykop 2 przy ulicy Traugutta 5 objęły swym zasięgiem teren działek budowlanych pod szeregowiec usługowo-mieszkalny. Wykonano wykop w kształcie nieregularnego wieloboku o wymiarach - ca 26 x 1 x 6,4 x 36 x 15 x 1,5 x 13,6 m i głębokości od 0 w części północnej do ca 3,4 m w części południowej. W omawianym wykopie nie wystąpił profil północny ze względu na dużą deniwelację terenu w tym kierunku. Z omawianego wykopu pozyskano stosunkowo niewiele fragmentów naczyń ceramicznych, kafli i płytek podłogowych późnonowożytnych i współczesnych oraz bardzo nieliczne fragmenty późnośredniowiecznej ceramiki siwej. Podkreślić należy, iż w wyniku prac ziemnych prowadzonych w latach 60-tych obecnego stulecia pod budowę baru zniszczono zarówno nawarstwienia kulturowe, jak też elementy architektoniczne zabudowy starszej niż późnośredniowieczna. Tak, więc do badań analitycznych zachowały się jedynie nieliczne fragmenty architektury i nawarstwień stratygraficznych, które udało się uchwycić w zadokumentowanych profilach. I tak uchwycono tu pozostałości partii fundamentowych budynku hotelu Königsberg wzniesionego w 1843 roku na terenie dawnej farbiarni. Zadokumentowano także fragmenty zabudowy szachulcowej zwłaszcza w profilu zachodnim, jak również nawarstwień średniowiecznych w profilu południowym.

Materiały i dokumentacja znajdują się w archiwum PSOZ w Olsztynie.

Badania nie będą kontynuowane.

Kichary, st. 2, gm. Dwikozy, woj. świętokrzyskie, AZP 88-73/18 - patrz: neolit

KIELCE– zamek, st. 1, gm. *loco*, woj. kieleckie

- relikty muru obronnego zamku z tzw. puntone (XVIII-XIX w.)

Badania ratownicze, przeprowadzone w lipcu i sierpniu, przez mgr Czesława Hadamika (PSOZ w Kielcach). Finansowane przez PSOZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię około 1 ara.

Badaniami objęto relikty muru obronnego zamku z tzw. puntone północnym w ciągu fortyfikacji zamkowych wzniesionych w latach 40-tych XVII w., na odcinku tzw. domu Winklera - budynku dobudowanego w pocz. XIX w. do muru i kurtyny wschodniej puntone. W ciągu XIX w. ten fragment fortyfikacji uległ pełnemu przekształceniu - m.in. zburzono puntone i zmieniono przebieg muru obronnego.

W trakcie badań odsłonięte i zadokumentowano:

1. relikty muru fundamentowego puntone północnego zbudowanego w ciągu muru obronnego na

planie otwartego od strony ogrodu biskupiego pięcioboku oraz relikty stopy fundamentowej muru obronnego północnego w jego pierwotnym, XVII-wiecznym, przebiegu (lub jego negatyw);

2. relikty tzw. *gruby* (pieca zewnętrznego) związanej ze znaną z lustracji XVIII wieku cieplarnią (*trepanz*), dobudowanej do muru obronnego od strony ogrodu w 2. pół. XVIII w. Zejście do *gruby* znajdowało się wewnątrz puntone, samo pomieszczenie pieca znajdowało się po zewnętrznej stronie fortyfikacji (częściowo wykuto je w skale podłoża), a otwór wylotowy pieca zlokalizowano pod murem; prowadził on zapewne do ceglanych kanałów grzewczych;

3. relikty XIX-wiecznych piwnic związanych z funkcjonowaniem domu Winklera.

Wewnątrz puntone odkryto reliktowe zachowany fragment warstwy kulturowej z XV i XVI związanej zapewne z funkcjonowaniem kanonii Tumlin - jednej z najstarszych posesji kanoniczych na Wzgórzu Zamkowym, wzmiankowanej w początkach XV w. Warstwę datowano jednorodnym zespołem ceramiki.

Materiały i dokumentacja znajdują się w PSOZ w Kielcach.

Badania powinny być kontynuowane zarówno od strony zewnętrznej muru obronnego jak i wewnątrz ogrodu biskupiego, ze względu na możliwość rozpoznania na niezbadanym jeszcze archeologicznie terenie reliktyw cieplarni z 2 połowy XIX w. (znany ze źródeł *trepanz*).

Klonówka, st. 7, gm. Starogard Gdański, woj. gdańskie, AZP 19-44/6 - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Klecko, st. 14, 20, 24, 25, 27, 3, gm. *loco*, woj. poznańskie, AZP 48-32/79, 6, 82, 83, 5,78 - patrz: wczesne średniowiecze

Konarzewo, st. 4, gm. Dopiewo, woj. poznańskie, AZP 53-26/164 - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Konin-Plac Wolności, gm. *loco*, woj. konińskie, AZP 57-40 - patrz: późne średniowiecze

Koprzywnica, st. 111, gm. *loco*, woj. świętokrzyskie, AZP 91-72/318 - patrz: wczesne średniowiecze

Kornaciska, st. 2, gm. Długosiodło, woj. ostrołęckie, AZP 45-71/7 – patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Korzkiew- Zamek, gm. Zielonki, woj. krakowskie, AZP 100-56/1 - patrz: późne średniowiecze

KOSTRZYN - Stare Miasto, st. 1, Kościół Najświętszej Maryi Panny, AZP 48-06/1

- kościół farny z XV-XIX wieku

Badaniami kierował mgr Eugeniusz Wilgocki przy udziale mgr. mgr. Romana Kamińskiego, Sławomira Słowińskiego (autora sprawozdania), mgr. inż. arch. Henryka Kustosza. Badania finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań.

Rozpoczęte w początkach lat 90-tych XX wieku odgruzowanie Starego Miasta w Kostrzynie doprowadziło do odsłonięcia m.in. ruin kościoła pod wezwaniem Najświętszej Maryi Panny. W latach